

Медицина –

сестра філософії

Підготувала
О. П. Мельник

У давнину був міф про те, що у бога сонця Аполлона-лікаря богів, було два земних сина- Асклепій і Платон. Асклепій зціляв тіла, а Платон лікував людські душі. Вони лікували і вчили людей берегти своє здоров'я, ведучи розумний спосіб життя.

Так виник союз медицини з філософією.

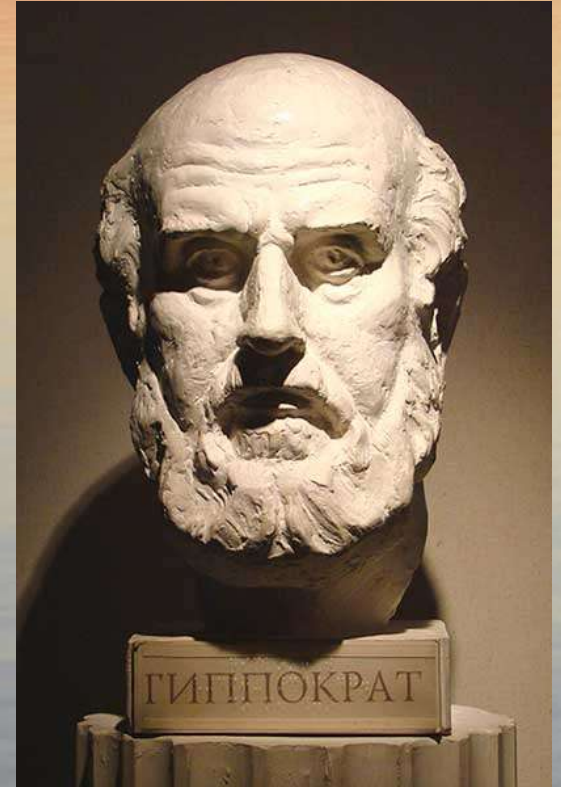

Спочатку медична наука вважалася частиною філософії...Світогляд лікаря був філософським, перевага надавалася етиці.

«Лікар — філософ: адже нема великої різниці між мудрістю й медициною».

«Не нашкодь»- перша заповідь лікаря.

Гіппократ

Чимало відомих філософів були лікарями: Аль-Кінді, Ібн-Сіна, Гіппократ, Ібн-Рушд, Ар Разі, Дж. Локк.

«Лікар повинен володіти поглядом сокола, руками дівчини, мудрістю змії і серцем лева»

Ібн-Сіна

Авіценна Ібн-Сіна

A black silhouette of a person performing a yoga pose, specifically the Tree Pose (Vrikshasana), against a background of a cloudy sky. The person is standing on their right leg, with their left leg raised and foot resting on the right thigh. Their arms are raised, with hands clasped together above their head.

Філософія і медицина завжди були тісно пов'язані.

**Як вважав ще *Демокріт*:
«Лікарське мистецтво зцілює
хвороби тіла, а філософія
визволяє душу від
пристрастей».**

<https://uk.wikipedia.org/wiki/Філософія>

Будь-який лікар повинен бути спочатку психологом. Не можна повністю вилікувати тіло, не надавши позитивний вплив на душу.

Ступінь довіри до свого лікаря визначає терміни одужання.

У фонді бібліотеки:

61

К 14

Казаков В. Н.

Размышление о медицине (философия естествознания)

[Текст] : [публицистика] / В. Н. Казаков.

Кн. 1. - Донецк : Ноулидж, 2010. - 419 с.

У XVIII сторіччі центральним об'єктом вивчення була хвороба. З розвитком суспільства та появою нових знань **медичне мислення** змінюється.

В індустріальну епоху основна функція охорони здоров'я — створення умов для відтворювання робочої сили. Звідси- клініки, поліклініки, заводські амбулаторії, тощо.

Зараз світовий тренд — культ тіла ...і змінюючи філософські погляди на охорону здоров'я у сучасному світі, ставка має робитися на суспільні інституції, такі як фітнес-клуби, дієтологічні системи, контроль за вживанням тютюну і алкоголю, тощо.

Роль філософії в медицині визначається найчастіше на теоретичному рівні. Лекції з філософії сприймаються, як не першорядне. Але один аспект лікарської практики пов'язаний з філософією медицини найбільш тісно- це питання медичної етики.

Право лікаря вирішувати, коли припиняти лікування, етична сторона еутаназії, лікарська таємниця - ці питання обговорюють і медики і філософи.

<http://tabletki.pp.ua/psihologiya/2503-filosofya-medicina-vzayemozvyazok.html>

Сучасні філософія і медицина мають багато спільного, зокрема наступне:

- близькість до глибинних проблем буття, проблем життя і смерті;
- спільне дослідження соціальних проблем медичного пізнання;
- спільне дослідження проблем, пов'язаних з виникненням нових медичних технологій

Говорячи про філософію медицини, необхідно пам'ятати, що медицина, охорона здоров'я і система охорони здоров'я — це зовсім різні поняття.

Медицина — унікальна галузь господарювання з точки зору собівартості послуги.

Якщо в інших галузях з використанням новітніх технологій собівартість послуги зменшується, то в медицині — навпаки збільшується.

<http://www.umj.com.ua/article/49841/filosofiya-medicini-xxi-storichchya-ukrainski-realii>

Для того, щоб повноцінно перейти на **сімейну медицину**, потрібно, напевно, не просто змінити назву поліклініки, а й необхідно змінити саму **суть філософії медицини**.

Зробити так, щоб, перш за все, всі медпрацівники розуміли різницю в підходах до людини і працювали, як сімейні лікарі і медсестри.

Здоров'я людини – це здоров'я не тільки фізичне, але й психічне, соціальне здоров'я.

Сімейний лікар саме і має при лікуванні тіла людини, приймати до уваги її соціальний і психічний стан.

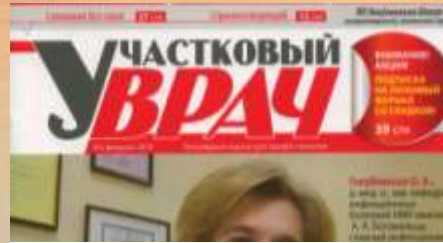
У фонді бібліотеки:

**61
Ф56**

Философия медицины [Текст] : учебник / ред. Ю. Л. Шевченко. - Москва : ГЭОТАР-МЕДИА, 2004. - 480 с.

Із фонду періодики бібліотеки ВНМУ ім. М. І. Пирогова:

Етична спадщина Іммануїла Канта у сучасній стоматології

Михайло ДІДЬ
Іммануїл Кант (1724-1804) – німецький філософ, один з найбільш впливових філософів світу. Його філософія мала великий вплив на розвиток західної культури та науки.

Він розробив концепцію категоричного імперативу, який вимагає, щоб люди поводилися так, ніби вони хотіли, щоб їхні дії стали загальними законами. Ця концепція лежить в основі етичного підходу Канта.

Кант також розробив концепцію автономії, яка вимагає, щоб люди поводилися так, ніби вони хотіли, щоб їхні дії стали загальними законами. Ця концепція лежить в основі етичного підходу Канта.

У сучасній стоматології етичні принципи Канта мають велике значення. Вони допомагають стоматологам приймати рішення, які відповідають інтересам пацієнтів та суспільства.

Наприклад, принцип автономії вимагає, щоб стоматолог отримав згоду пацієнта на лікування. Це означає, що пацієнт повинен бути повністю інформований про всі ризики та переваги лікування.

Крім того, принцип невідомості вимагає, щоб стоматолог не навмисно завдавав шкоди пацієнту. Це означає, що стоматолог повинен бути обережним при використанні нових технологій та ліків.

Висновком є те, що етична спадщина Іммануїла Канта має велике значення у сучасній стоматології. Вона допомагає стоматологам приймати рішення, які відповідають інтересам пацієнтів та суспільства.

